

רשמה א.ב.

3879

פרוטוקול מספר 27/ד
מישיבת הוועדה לעניני פנים
שהתקיימה ביום ג', י"ח באייר תשי"ט - 26.5.59
בשעה 08.30

שתתפים:

- י. דיפתין - יו"ר
- ד. בר-לב-האי
- ע. דגני
- ר. הקטין
- י. כהן
- י. רוקח
- י. שופמן

נרזמנים:

- מר קסבינר - משרד הפנים
- מר גבירץ - משרד הפנים
- מר גוטגלד - משרד החקלאות
- מר נגבי - משרד המשפטים

- מר י. זיו-אב
 - מר י. סימקין
 - מר י. שפירא
 - עו"ד נ. הורנשטיין
 - ח"כ ע. איבילוב
- משלחת
מטעם
התאחדות
האכרים

נד-היום:

חוק הרשויות החקלאיות.

יו"ר י. דיפתין:

אני פותח את הישיבה.

שני גופים פנו אלינו וביקשו להעיר את הערותיהם לחוק הרשויות החקלאיות: המחלקה המוניציפלית של ההסתדרות, והתאחדות האכרים. בשבוע הבא נשמע את נציגי ההסתדרות.

נר גוטגלד:

היזמה לחוק הזה באה ממשרד הפנים. ממשרד זה פנו אלינו בטענה שיש הכרח לבטל את המועצה הכפרית ותח-תקווה, הכוללת שטח של כ-12 אלף דונם אדמה חקלאית ואשר היה לה בעבר ועמד של גוף מוניציפלי. יחד עם זאת צריך להבטיח בדרך כלשהי קיום שירותים חקלאיים באותו שטח. הצעת החוק הזאת באה אפוא להבטיח בעיקר אותם שירותים והיו למועצה הכפרית פ"ת לפני ביטולה.

בהזדמנות זו של העלאת הבעיה המפציפית של פ"ת יאינו צורך בחוק כללי ולא בחוק אד-הוק לפ"ת בלבד, חוק שיוכל לפתור בעיות יומות גם לגבי שטחים חקלאיים נרחבים אחרים הזקוקים לשירות דומה, שטחים לתי מאוכלסים.

אין אנו רוצים להקים רשות חקלאית כזאת על כל שטח שהוא מאוכלס. אין רשות כזאת יכולה לבוא במקום רשות מוניציפלית. בסעיף 3 זל הצעת החוק נקבעים התפקידים שהרשות החקלאית הזאת רשאית לטפל בהם, כגון: ולחמה במזיקים, שמירה על גידולים וכו'. אם כי החוק כולל כ-80 סעיפים - יובם הגדול הם סעיפים פרוצידורליים, אם כי יש ביניהם סעיפים חשובים בדבר ויטלים. הסעיפים העקרוניים בו הם מעטים בלבד.

יו"ר י. דיפתין:

בעת הקריאה הראשונה בכנסת הוברר שחלק מהחברים לא קיבלו את החוק בהתלהבות וטענו שהתפקידים המוזכרים נו צריכים להשאר בתחום תפקידיהן של הרשויות המקומיות. ברצוני לשאול: יש יום לפי החוק ועדים חקלאיים בתוך הרשויות המקומיות הדואגים לרכוש החקלאי ובתוך שטח הרשות המקומית. מה הקשר בין שני החוקים ובין הוועדים החקלאיים הרשויות החקלאיות המוצעות עתה, ומדוע דרוש חוק מיוחד בכלל?

מר גוטגלד: יש שטחים חקלאיים נרחבים שאי-אפשר לכלול אותם במסגרת מוניציפלית כלשהי כי הם שטחים בלתי-מאוכלסים, ואם לכלול אותם במסגרת מוניציפלית יחולו עליהם כל הדינים של שטחים מוניציפליים, כולל מסים וכו'.

ר. הקטין: נראה לי - בהמשך לשאלתו של היו"ר - שאם תקום הרשות החקלאית היא תהיה גוף מקביל לוועד החקלאי שכבר קיים. אולי כדאי לומר ששטחים עד שני דונם - הוועד החקלאי מטפל בהם, ובשטחים העולים על גודל זה תטפל הרשות החקלאית.

היו"ר י. ריפתין: מדוע אי-אפשר להכליל אותם השטחים הנמצאים מחוץ לכל רשות מוניציפלית - במועצה אזורית כלשהי?

ושנית: מהו קנה המידה האובייקטיבי להוצאת שטחים מתחום רשות מקומית? אם יש שטחים כאלה שצריך להוציאם כי אינם מאוכלסים וכדומה - אולי יש עוד סוגי שטחים במקומות אחרים ומסוגים אחרים שצריך גם אותם להוציא משטח הרשות המקומית?

ד. בר-רב-האי: אין לחוק זה שום קשר עם החוק בדבר הוועדים החקלאיים ועדים חקלאיים פועלים בתחומן של רשויות מקומיות, ואילו החוק המוצע בא לדון בשטחים שיש להם שני סימנים מובהקים: הם אינם שייכים לשום רשות מקומית, והם שטחים בלתי-מאוכלסים. כי העקרון של רשות מקומית הוא שהיא מטילה מסים על תושבים הגרים במקום; כיוון שהתנגדנו עקרונות לבעלות בקנה-מידה להטלת מסים, אלא קבענו בקנה-מידה ישיבה במקום. כיום אין על מי להטיל אחריות בשטחים בלתי-מאוכלסים אלא עבור סידור המקום, ביעור קיני בחשים וכו'. משום כך דרוש החוק הזה אין כל חשש שאם תקום רשות חקלאית כזאת היא תהווה סמכות מקבילה לרשות מקומית קיימת.

היו"ר י. ריפתין: החוק המוצע בא לקבוע שיש שטחים מסויימים הנמצאים מחוץ לכל מסגרת של רשות מקומית, בעוד שהמדיניות עד כה, כפי שהבנת אותה, הייתה לחלק את כל האדץ לתחומים מוניציפליים, ללא שטחי הפקר ביניהם. בשביל פונקציות חקלאיות יש בתוך התחומים המוניציפליים ועדים חקלאיים, ולא צריך להוציא שטחים חקלאיים מחוץ לתחומה של רשות מקומית כדי להקים שם רשות חקלאית.

מר זיו-אב: בחוק זה יש לבני ענין אחד בלבד, אם כי אין לבנו שלם עם כל המוצע בו. אנו רוצים בהחשת קבלתו. אנו מקווים שהכנסת תמלא עיי"כ חלק ריק שנוצר בפ"ת לאחר שבוטלה שם המועצה הכפרית.

לא באנו לכאן לחייב סעיפים מסויימים או להתנגד להם. מתוך עשרות סעיפי החוק מעניינים אותנו רק אותם הסעיפים הבודדים המאפשרים לרשות החקלאית זאת לקום בפיקוח משותף של משרדי החקלאות והפנים ולקיים שירותים חקלאיים שהורים. ואפני מקווים שתימצא הדרך לאשר את החוק סופית עוד בכנסת השלישית.

מר סימקין: מצבה של המועצה הכפרית היה פשוט: לארגן את כל השירותים לפרדסנים, ירקנים ואנשי פלחה מבחינת השקיה, כבישים, מלחמה במזיקים וכו'. במידה שלא בהיה מאורגנים, עלול הדבר להפוך למכת מדינה. משם שלא כל הציבור שלנו מוכן תמיד לשלם מסים מרצונו החפשי, ובמידה שאין חוק - אנו אבודים, כי יש מצלים ויש מצוצלים, וכבר ראינו זאת בשנה הקודמת בקשר עם המלחמה בארבה ובזבוב היים-התיכון. במידה שאנו מאורגנים ויש גוף מאורגן - כשקורה אסון כלשהו אנו מסוגלים להתגבר על הבעיות. ללא ארגון כזה אין כל תקווה לחקלאות מסודרת.

הסידור המוניציפלי אצלנו הוא כזה שהגדול משלם יותר. ללא המועצה הכפרית שהיתה קיימת לא היינו יכולים לשאת בעול השמירה בפרדסים ובשטחים, ועוד. ודבר נוסף: תמיד השתדלנו שבפרצלציה שלנו לא יהיו חלקות מתחת לחמישה דונם, כדי לשמור על האופי החקלאי של השטחים. אם לא יאושר החוק בעתיד הקרוב ביותר - לא נוכל עוד להמשיך ולספק את השירותים שאנו מספקים, ושטח אחר שטח יעבור מייעוד חקלאי לשטח בנין עירוני. אנו מבקשים מכם אפוא בכל לשון של בקשה לעשות הכל למען שטחים אלה ולמען החשת קבלתו של החוק.

ע. איכילוב:

אני מדבר עכשיו כחבר נשיאות התאחדות האכרים. בהצעת החוק הזאת טיפלו משרדי הממשלה השונים למעלה משנה. יש בה שני חלקים: החלק העיקרי של החוק, המכיל 5-6 שורות, והחלק הטכני המקיף כשמונים סעיפים. החלק העיקרי איננו בהתאם לרצונה של התאחדות האכרים אלא בהתאם לרצונם של שר הפנים ושר החקלאות שעמדו על כך שהמסכות בידי הרשות החקלאית תהיה מצומצמת מאד ומכוונת אך ורק לדברים הבודדים ביותר של החקלאות. מאחר שהסכמנו לכך - אין מקום לריב מחודש. בכל זאת הייתי מציע להוסיף פה עקרון: כל מסכות נוספת ששר החקלאות ושר הפנים יסכימו להעניק לרשות החקלאית, כי לא כדאי לסגור את הסעיף המדובר על סמכויותיה של הרשות החקלאית סגור, ללא אפשרות להוסיף שום דבר, וכדאי להשאיר אפשרות לשרי הפנים והחקלאות להוסיף סמכויות אם יראו צורך בכך.

אשר לחלק השני, הטכני, בן 80 הסעיפים - הוא בא עיוון שלר הפנים לא רצה להתבסס על הסעיפים השונים של חוק הרשויות המקומיות, כי לא רצינו בענין זה שום קשר עם חוקים אחרים. בנוגע לסעיפים הטכניים הללו לא יהיו כל חילוקי-דעות בינינו.

מתוך אמונה שאת החוק המוצע אפשר יהיה לקבל סופית עוד לפני ה-31 במאי, הודיע שר הפנים לפני חודשים אחדים על פיזור המועצה הכפרית של פתח-תקווה. אילו ידע שהדיונים לא יסתיימו לפני פגרת הכנסת - היה מפזר את המועצה הכפרית בתאריך יותר מאוחר. אך כיוון שהיא פוזרה, לא נמצאה האפשרות לחדש אותה, ונשאר אפוא שטח-הפקר של 12 דונם בפ"ת, כיוון שיש הסכמה עקרונית לענין וכיוון שהכנסת הרביעית תתכנס ותתחיל בעבודתה רק בחודש דצמבר - יהיה זה עוול ממש להשאיר את השטח הזה ללא סידור תחוקתי. יש אפוא הכרח לסיים את הדיון בחוק זה בשבועיים-שלושה הקרובים, כדי לסתום את הפער שנוצר.

מחירי מגרשי הבניין בפ"ת נעים בין 10 אלפים ל-50 אלף לירות לדונם. מחירו של שטח פרדס היה אלפיים לירות לדונם, ועכשיו ירד ל-1,200; מחירי שטח-שלחין נמוכים עוד יותר. היכן תמצא אפוא אדם בעל תכונות זוטרה גבוהות כאלו שיותר על עשרות אלפי לירות לדונם ויימנע מלהפוך את אדמתו החקלאית לשטח בנין? מאחר שמגמת משרד הפנים היא לשמור על אדמה חקלאית מסוימת ישובים עירוניים - חייבת הכנסת לאשר את החוק בהקדם כדי להבטיח זמנכת יעודם החקלאי של שטחים אלה.

בעת הדיון בקריאה ראשונה עורר אחד החברים את הטענה שחוק זה יעכב את המוניציפליזציה של הישובים הערביים. אך בהתאם לחוק אין שר החקלאות חייב לעשות דבר זה תוך שנה אחת, אלא הוא יכול לעכב זאת במקומות הנראים לו. כוונת החוק היא לתת לשר סמכות לבצע את הענין במיוחד לגבי פתח-תקווה. בשאר המקומות הוא יכול לחכות.

היור' י. ריפתין: לא אני הוא הקובע לגבי סדר עבודתה של הוועדה איזה חוק דחוף יותר ואיזה פחות. אנו דנים בחוקים לפי סדר העברתם ע"י הכנסת, וכך נעשה גם בחוק זה.

יחד עם זאת הייתי רוצה שנדע על מה הויכוח. בכנסת יושבים חקלאים רבים, ואנשים המבינים את הצורך הדחוף בשמירה על החקלאות. אבל הויכוח איננו בשאלה אם להגן או לא להגן על הפעולות החקלאיות. הויכוח הוא בשאלה: מהי המסגרת. לא הוגש לנו חוק אד-הוק בענין פ"ת, אלא חוק כללי. והמצב כיום הוא שהארץ מחולקת לאזורים מוניציפליים, ובשאלות החקלאיות מטפלת הרשות המקומית או הועדים החקלאיים שבתוכה. הויכוח העקרוני כאן הוא אפוא בשאלה אם ללכת בדרך של השארת שטחים מחוץ לכל תחומים מוניציפליים, או לפתור את הבעיות במסגרת הרשות המקומית.

ר. בר-רב-האי:

אני מבין שענין פתח-תקווה הובא כאן כדוגמא, כי כאשר קראתי אני את החוק לא עמדה לנגד עיני דוגמא זו דוקא. נציגי התאחדות האכרים העמידו את הדגש בעיקר בשאלת הדחיפות, ואין חולקים על כך שהפעולות המפורטות בסעיף 3 של החוק אמנם צריכות להיעשות. שאלה היא רק: איך?

ואני רוצה לשאול מספר שאלות.

ראשית - האם אותם 12 אלף הדונם בפ"ת שעליהם מדובר זהוים כיום חלל ריק במפה המוניציפלית של הארץ, או שהם נכללים בשטח שיפוט כלשהו?

הם מהווים חלל ריק, ואינם נכללים בשטח השיפוט של פ"ת.

מר גבירץ:

האם יש על אותם 12 אלף הדונם ישוב כלשהו, או שזהו שטח בטווע בלבד ואין עליו כל ישוב קבוע, פרט אולי לבקתות-שומרים?

ד. בר-רב-האי:

אין עליו שום ישוב קבוע.

מר גבירץ:

עד לפיזור המועצה הכפרית, האם היה חוק מיוחד אשר הצמיד אותם 12 אלף דונם למועצה הכפרית?

ד. בר-רב-האי:

היה על כך צו על סמך חוק המועצות המקומיות.

מר גבירץ:

ואותה מועצה כפרית מילאה אותם התפקידים המפורטים בסעיף 3 של הצעת החוק?

ד. בר-רב-האי:

כן, אותם תפקידים בלבד.

מר גבירץ:

האם היתה למועצה הכפרית הזאת שיטת מסים לפיה חילקה את המסים לפי הפרטים שהוזכרו בשמתיים הללו?

ד. בר-רב-האי:

כן.

ע. איכילוב:

האם חלוקת המסים הזאת היתה פונקציה רק של גודל השטח, או של מידת הניטעות? למשל: דונם פרדס מכניס יותר מדונם שלחין. האם הביאו זאת בחשבון?

ד. בר-רב-האי:

שני הדברים נלקחו בחשבון, גם הגודל וגם מידת השטח.

ע. איכילוב:

פרט לפתח-תקווה, מהו בערך השטח שהוק זה עלול לחול עליו, והיכן יש עוד שטחים כאלה שכיום הם בבחינת שטח הפקר אלא אם כן מורכב עבורם מועצה חקלאית כזאת?

ד. בר-רב-האי:

גם אני רציתי לשאול אם אצו דנים רק על אותם 12 אלף הדונם של פ"ת, או שיש עוד שטחים קונקרטיים שהחוק

י. כהן:

צריך לכסות?

סעיף 3 דן בתחום ספציפי של הרשות, ויש בו ארבעה סעיפים - משנה. מדוע הניסוח של הסמכויות נוקשה כל-כך ומפרט ארבעה תפקידים מוגדרים בלבד בלי שום גמישות ופתח לתפקידים נוספים?

עו"ד הורנשטיין:

האזור החקלאי שבפתח-תקווה אינו שייך כיום לשום מסגרת מוניציפלית. לפי השיטה המשפטית הקיימת אצלנו יש לכל מועצה מקומית צו אינדיבידואלי. לפתח-תקווה היה צו מ-1937, אשר נגזר לפי מידת צרכי המקום. בעוד שיתר הצורים של המועצות המקומיות היו מבוססים על העקרון של תושבים במקום - הרי בפ"ת הכפרית זכות השליטה במקום היתה לא בידי התושבים אלא בידי הבעלים והמחזיקים בשטחים.

הויכוח בחוק זה הוא על עקרונות ולא על הסעיפים הטכניים ולא הייתי רוצה שחברי הוועדה הדנים בחוק זה יהיו להם פקפוקים כלשהם בנוגע לעקרונות. משום כך הייתי מבקש לבסות ולשכנע את חברי הוועדה בחיוניות שבחוק זה

המסגרת הזאת התאימה ביותר במשך עשרים שנה, ולא היה יסוד לשנות אותה. בא לפתע שר הפנים ואמר: מבחינה אידיאולוגית אינני יכול לסבול דבר כזה. כן, טען, הארגון שלכם איננו מסגרת מוניציפלית רגילה שבה, נכללים קל הישובים בארץ. כן מסגרת מוניציפלית נוצרה בשביל תושבים ולא בשביל אדמות, ואין הוא רוצה - כך טען השר - שהיצור המשונה הזה הבנוי לא על תושבים אלא על אדמות חקלאיות, ושאינו בו תושבים, ייכלל במסגרת המוניציפלית הרגילה, ושהיה מקום כלל במסגרת המוניציפלית שזכות הבחירה בו תהיה לבעלים ולא לתושבים. על כך לא היה מקום לדבר, והשר פנה לאנשי המשפט, החקלאות והציבור בבקשה לעזור לו למצוא מסגרת כלשהי של ארגון בעל כוח כפיה, אבל שאיננו נכלל במסגרת מוניציפלית ויחד עם זאת ישמור על ענייני החקלאות. ישבה אפוא הוועדה וניסתה למצוא אפשרות כזאת של פתרון הבעיה בתוך החוק המוניציפלי הקיים, ומשלא הצליחה - לא היה מנוס אלא להביא לכך חוק חדש לחלוטין בענין רשויות חקלאיות וליצור מסגרת חדשה זו. ענין זה הועבר אפוא מתחום תפקידי שר הפנים לתחום התפקידים של שר החקלאות.

ו'ד הורגשטיין:

כל הדברים שהזכיר היו"ר, בנוגע למועצות אזוריות ועדים חקלאיים - אינם יכולים לפתור את הבעיה. כי המועצות האזוריות נויות על ישובים שיש בהם זכות בחירה לפי הכללים הדימוקרטיים המקובלים. יושב במקום - בוחר. אמנם יש במועצות האזוריות שטחים בלתי-מאוכלסים, אך אופיים שונה כי זוהי אדמת הלאום ולא אדמה פרטית. והיא ניתנת היטריטוריאלי לאנשים היושבים על אדמה חקלאית, ולכן אפשר לנהל אותה כמו את ישובים האחרים. בשטחים שאנו מדברים עליהם, לעומת זאת, המצב שונה. אלו הן אדמות חקלאיות בתוך ישובים עירוניים ולא ייתכן לתת לאנשים היושבים עיר זכות לנהל אותם.

אשר לוועדים החקלאיים - אלה הם שטחים חקלאיים משובצים בתוך ישוב ומתווים חלק אורגאני שלו. לוועדים החקלאיים הללו יש מכות מייצגות בלבד. בפ"ת, לעומת זאת, יש יחידה נפרדת לחלוטין שאינה שובצת ברשות המקומית, ולא ייתכן שהאנשים הגרים בפ"ת ינהלו את השטח הזה אין להם כל זיקה אליו. עכ"פ, שיקול זה בתקבל על דעת כל נציגי המשרדים, ראינו שאין כל דרך אחרת.

לשאלה שנשאלה פה בדבר חלוקת נטל המסים - כיום אין ענין זה עוד ערך רב, אבל לידיעת החברים ברצוני להסביר שהדבר נעשה לפי ריטריונים שונים, הן לפי גודל השטח והן לפי ההוצאה שנדרשה להחזקתו, לפי רק פונקציונלי.

לשאלה היכן נמצאים עוד שטחים מסוג זה - לי אין כל ריעה מבוססת על כך. אבל ייתכן למשל שמחר תבוא קבוצת אנשים שתדע לפתח שטחים מסויימים בנגב, וטוב יהיה אם יוכלו להראות כבר דוגמה של מסגרת משפלת בעניינים מסוג זה.

אין לנו התנגדות לכך שהמסגרת של סעיף 3 תורחב, ייאמר שם שבמסגרת של הרשות החקלאית יהיה לטפל בעניינים בעלי ערך חקלאי שהסדרתם היא לטובת העוסקים בחקלאות, כפי שייקבע בצו. וזה משום שלכל קום יש צרכיו המיוחדים לו, והיה רצוני ששיקול כזה יהיה בידי שר החקלאות. כל אנו מוכנים לוותר על כל שינוי ועל כל נקודה לא עקרונית, ובלבד שנקבל ה הסטטוס המבוקש. כי אנו הולכים ובהרסים ללא כל צורך. כי לא מצאתי שום יבה מדוע לא יכול היה שר הפנים להשאיר את המועצה הכפרית שהיתה קיימת חדשים אחדים ביוספיים, ומצא נכון לבטל אותה דוקא בתאריך שקבע.

לשאלה אם השטח שעליו מדובר בפ"ת מהווה חלל ריק: - כיום יש בקצה השטח הזה כמה בתים. אך ועדת הגבולות ל עיריית פ"ת המליצה בפני השר, והוא כנראה יקבל את הצה זו, שאותם בתים צורפו לפתח-תקווה, כך שבאותו שטח שעליו מדובר לא יהיו בתי-מגורים.

לשאלה אם יש עוד בארץ שטח-הפקר כמו בפתח-תקווה: - ה הכוונה היא לכל שטח שאינו מכוסה כיום ע"י רשות מוניציפלית - כמובן שיש וד שטחים, כמו כל השטח שדרומה למועצה האזורית תמר ועד לאילת. אבל זהו יבנו שטח חקלאי, ואינו נוגע לבעיה שאנו דנים בה. צפוניית לקו זה אין, מלבד 'ת, שטחים בהיקף כזה שאינם מכוסים ע"י המפה המוניציפלית, פרט לשטח המרכזי ל מחוז הצפון, מרכז הגליל, בין המועצה האזורית מעלה-הגליל, בסביבות תרשיחא, עד למרום-הגליל, קצת מערבה לצפת. שם יש שטח הפקר נוסף. שטח זה מורכב בעיקר פרים דרוזיים, בוצרים ומושלמים, שבהם נעשים מאמצים לפתור את בעיית מוניציפלית. אך העניינים מתקדמים במקומות אלה באיטיות, גם משום שהתושבים ינם ששים להתארגן ברשות מקומית. כיום אין בהם - מאז נוטל המוסד של מוכתר - ום רשות קווי-מוניציפלית, פרט לרשויות החינוך.

כיוון שבשטחי הצפון הללו יש תושבים - החוק הזה בלאו הכי לא יחול עליהם, והתפקידים המפורטים בסעיף 3 שארים שם ללא כיווי. יוצא אפוא שזהו למעשה חוק מיוחד לפתח-תקווה.

דרומה לחיפה אין עוד כל כפרים ערביים ללא רשות מקומית, פרט לאחד, ואין שם אפוא שטח-הפקר.

אשר לנוסח הנוקשה - זאת היתה דרישתו של שר הפנים שרצה צמצם את הסמכויות לאלה המפורטות בלבד. כדי להסיר כל ספק שמא תרצה הרשות זאת להחליף רשות מוניציפלית - רצה השר להגדיר מראש במה היא תעסוק: אך ורק אותם השירותים שהם חובה. אין פה לא הדרכה חקלאית, לא השקיייה ולא השבחה, ברים הנתונים לרשותו של האזור ואין הוא חייב בהם. הוא לא רצה למשל, לחייב גם מראש לקבל הדרכה וכו', וכלל בחוק רק את הדברים שהם בגדר של כפיה, כמו

ועדת הפנים - 26.5.59

מר גבירץ:

התקנת דרכי גישה או מלחמה במזיקים.

מר גבירץ:

היו"ר שאל מהו בעצם במדינה שטח בלתי-טאונבלס.
לשאלה זו רציתי להעיד שהחוק הזה אינו קובע
מסמרות. הקמת רשות חקלאית איננה ברבעת אחת ולתמיד, אלא שר הפנים יכול
להקים בכל מקום רשות מקומית, ומשעה זאת - מתבטלת מאליה הרשות החקלאית
שם, אלא ששר הפנים חייב להודיע על כך לשר החקלאות.

היו"ר י. ריפתין:

אני מודה לנציגי התאחדות האגרים. בשבוע הבא
במשיך בענין זה, ונשמע את נציגי המחלקה המוניציפלית

של ההסתדרות.

(הישיבה נועלה ב-10.15)